

REPORTATGE

FOTO: ADRIÁN MOROTE

ENTREM A ISÓSTELES ESTUDI (BORRIANA)

ENTREVISTA A JOSÉ CARLOS DE LA TORRE

Fa cinc anys que a una nau ubicada a la població de Borriana, a la Plana Baixa, diversos artistes comparteixen un espai on crear, exposar i desenvolupar individualment i col·lectiva la seua inquietud per l'art en diverses tècniques i amb diversos materials. La cita anual més important és al Nadal, on enguany han celebrat la V Fira de Creacions amb un programa on no faltaven actuacions musicals en directe, exposicions i una molt alta participació. Parlem amb José Carlos de la Torre per conèixer un poc més el projecte.

- Què és Isósteles?

Isósteles Estudi es un espai de creació relacionat amb el món del disseny, la fotografia, la musica, la fusta, la pintura, multidisciplinar on treballem 6 persones.

- Qui és Isósteles?

Ara mateix som 6 persones, i es el period de temps dins de la vida de l'Estudi que més temps hem compartit. Abans hi haven varies persones més, quatre, fins a arribar a aquesta estabilitat artistica. (algo així, no se com dir-ho) (i si vols saber els noms som per antiguetat; Angie Vera, Julia Vera, José Carlos de la Torre, Juan Rubio, Antonio Chacón i JJ Doc.

Doncs cadascú al final fa el seu treball, a banda, del que fem ací. Estic jo [José Carlos de la Torre], que m'agrada la fotografia analògica i digital i la fusta; està Antonio Chacón, un artista plàstic apassionat de la fusta, però que també li agraden les tintes i les transferències, i també l'escultura amb gel; també està Angie Vera, que treballa la pintura plàstica, al llenç i mural; després està Julia Vera que es dedica al *lettering* i a la calligrafia, a banda de ser professora de ioga; i després està JJ Doc, que és psiquiatre, però fa música electrònica minimalista tipus post-rock electrònic, amb projeccions, poesia, sons orgànics...; i després està Juan Rubio, que és fotògraf càmera professional, i a banda fa fotografia en 35 mm i digital i en vídeo.

- Com funciona y es gestiona?

Funciona com a espai de treball fonamentalment, però a banda intenten sempre tindre varios events anuals, tal com; la Fira de Creacions per a Nadal, alguna expo al largo de l'any i alguna xerrada.

- Quina ha segut la trajectoria en estos cinc anys? Algun punt d'inflexió?

La veritat es que duem sis anys, però cinc com a Fira de Creacions. Hi han epoques més bones i epoques més fluixes tant en quan a treball i en quan a participació. Cadascu de nosaltres a banda de formar part de l'Estudi treballa en uns altres treballs degut a la economia tant precaria que este al món de l'art.

Foto: ADRIAN MOKOTE

Un punt va ser quan varem començar a treballar en nosaltres mateixos i coneixent a la resta de l'equip. Les experiències de cadascu son molt improtants alhora de transmetre coneixemets, confiança en u mateix.

- L'art sense mecenes y no institucionalitzat és lliure? O mai es pot crear amb total llibertat?

Nosaltres pensem que sí, que caducs pot fer el que tinga en ment ja siga un missatge critic o simplement fer art. Osiga, que a voltes simplement anem desenvolupant la nostra obra o treball segons les condicions o els projectes. Ens sembla bé tindre mececes, encara que, no a qualsevol preu.

Intentem sempre ser lliures, ser nosaltres mateixos i mantenir la nostra etica i missatge personal de cadascu.

- Quines implicacions està tenint el projecte en les dinàmiques i la vida cultural del municipi?

Doncs sembla que la implicació de la gent a voltes es molt gran. Nosaltres a voltes flipem molt quan ve tota la gent a la Fira de Creacions, encara que a voltes montar un exposició d'un artista, siga un poc diferent. No obstant, tenim que seguir creient amb el nostre estudi, i seguir donan't oportunitats a la gent del poble i voltants. Tenim que fer el nostre camí.

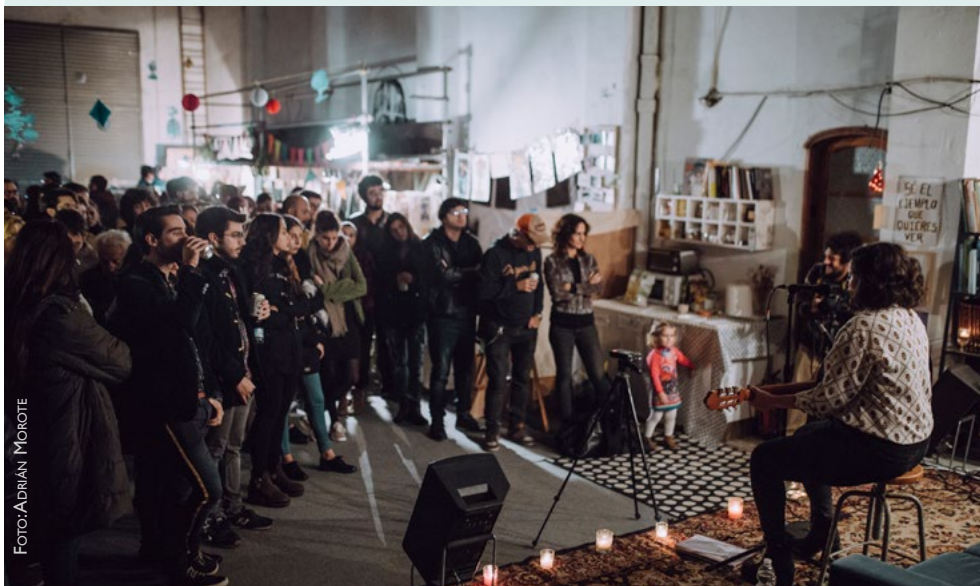

FOTO: ADRIÁN MOROTE

-Quins són els públics de la cultura que participen del vostre projecte?

El públic normalment és gent molt propera a nosaltres, familiars, per altra banda gent intestada per l'art, encara que hi ha molta gent a la localitat que es pot queixar repetidament que no es fan i organitzen activitats culturals a Borriana, però després no van a veure concerts al Naraniga o a les exposicions que fem a l'estudi. Perquè el que més ens consta és dur gent a l'exposició, perquè sembla que a la gent li costa travessar el riu i vindre fins ací, com si no fora cool vindre fins ací, encara que el nostre local sí que és prou modern, o hípster, per dir-ho d'alguna forma. La gent que sol vindre és gent prou propera.

-Quin tipus de participació cultural se sol donar?

La participació és de vindre a viure un poc amb nosaltres diàriament, si tens inquietuds artístiques, veure com desenvolupem el nostre treball. En un principi volíem fer més tallers, però encara ens falta un poc de compromís per part de la gent. -Amb quins agents del territori s'han establert aliances? Com agents culturals, el més proper a nosaltres, hem tingut contacte amb gestors culturals, comissaris d'exposicions, gent del món de la cultura de la província, professors de fotografia, també des de la Universitat s'han interessat, però finalment no s'han pogut consolidar col·laboracions moltes voltes per falta de partida econòmica. Això també fa que el fet d'haver de treballar d'altres coses, en el meu cas, per exemple, ens lleva temps de poder estar treballant a l'estudi.

FOTO: ADRIAN MOROTE

Però sí que hi ha molta gent que vol ajudar-nos i ens donen suport en els pressupostos per a producció.

-Com s'arriba a durar cinc anys sense ajuda institucional, amb la cultura del Do it yourself però apostant per l'art i a més guanyant assistents cada any?

Jo crec que durem cinc anys perquè alguns tiren del carro. Sempre estem donant-nos suport uns i altres. Hi ha vegades que costa mantindre l'espai, però el lloguer és prou barat i això ens ajuda també a poder seguir. I hi ha més gent a la fira o als esdeveniments cada any perquè cada vegada se'ns coneix més a la comarca, i la gent està més motivada amb Isósteles i ja té una marca, i se sap que és un espai de creació artística i hi ha fires i exposicions, encara que no hem aprofitat el tiró que hem tingut diverses vegades a l'estudi. Al principi volíem oferir tot el que poguera donar l'estudi debades, però és difícil mantenir un estudi sense cobrar, no és fàcil, es va veure que havíem de cobrar perquè hi ha gent que té estudis o una experiència molt llarga i les coses s'han de finançar. No es pot viure sols dels intercanvis. Hem d'adaptar-nos un poc. Però, seguint en la pregunta, supose que coneixem a més artistes, i a més gent, i uns porten uns altres, i el boca a boca va fent tot açò que anem creant. I estem molt contents de la nostra projecció i del nostre dia a dia.

FOTO: ADRIAN MOROTE